

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 20 kwietnia 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Mercantil n° 2 de Madrid – Hiszpania) – ZA, AZ, BX, CV, DU, ET/Repsol Comercial de Productos Petrolíferos SA

(Sprawa C-25/21 ⁽¹⁾, Repsol Comercial de Productos Petrolíferos)

[Odesłanie prejudycjalne – Konkurencja – Wertykalne ograniczenia konkurencji – Artykuł 101 ust. 1 i 2 TFUE – Zasada skuteczności – Rozporządzenie (WE) nr 1/2003 – Artykuł 2 – Dyrektywa 2014/104/UE – Artykuł 9 ust. 1 – Moc wiążąca ostatecznych decyzji krajowych organów ochrony konkurencji stwierdzających naruszenie przepisów prawa konkurencji – Zastosowanie czasowe i przedmiotowe – Powództwa o odszkodowanie i o stwierdzenie nieważności z tytułu naruszeń przepisów prawa konkurencji Unii]

(2023/C 205/02)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de lo Mercantil n° 2 de Madrid

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: ZA, AZ, BX, CV, DU, ET

Strona pozwana: Repsol Comercial de Productos Petrolíferos SA

Sentencja

- 1) Artykuł 101 TFUE, wdrożony przez art. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. [101 i 102 TFUE] i rozpatrywany w związku z zasadą skuteczności, należy interpretować w ten sposób, że naruszenie prawa konkurencji stwierdzone w decyzji krajowego organu ochrony konkurencji, która była przedmiotem skargi o stwierdzenie nieważności wniesionej do właściwych sądów krajowych, lecz stała się ostateczna po utrzymaniu jej w mocy przez te sądy, należy uznać – zarówno w ramach powództwa o stwierdzenie nieważności na podstawie art. 101 ust. 2 TFUE, jak i powództwa o odszkodowanie z tytułu naruszenia art. 101 TFUE – za udowodnione przez stronę powodową do momentu przedstawienia dowodu przeciwnego, wskutek czego określony w owym art. 2 ciężar dowodu zostaje przeniesiony na stronę pozwaną, o ile charakter zarzucanego naruszenia będącego przedmiotem tych powództw oraz jego zakres przedmiotowy, podmiotowy, czasowy i terytorialny są zbieżne z charakterem i zakresem naruszenia, które stwierdzono w rzeczonyj decyzji
- 2) Artykuł 101 TFUE należy interpretować w ten sposób, że w przypadku gdy stronie powodowej uda się wykazać istnienie naruszenia tego artykułu, będącego przedmiotem jej powództwa o stwierdzenie nieważności wniesionego na podstawie art. 101 ust. 2 TFUE, jak również jej powództwa o odszkodowanie z tytułu owego naruszenia, sąd krajowy powinien wyciągnąć z tego wszelkie konsekwencje i stwierdzić w szczególności, na podstawie art. 101 ust. 2 TFUE, nieważność z mocy prawa wszystkich postanowień umownych niezgodnych z art. 101 ust. 1 TFUE, przy czym dane porozumienie jest nieważne w całości tylko wtedy, gdy nie wydaje się, by owe elementy można było oddzielić od samego porozumienia.

⁽¹⁾ Dz.U. C 189 z 17.5.2021.